

Sài gòn 7-5-1990

Kính thưa Quý Cô !

Khi mà Quý Cô nhận được lá thư này, do chính tay của con viết thì chắc hẳn là Cô ngạc nhiên lắm, bởi vì nó từ một đất nước rất xa xôi gửi đến mà khi con nói ra chắc hẳn là Cô sẽ lại không thấy không quen. Đó chính là miền Nam Việt nam

Hôm nay con mạo muội viết lá thư này để hân hạnh được làm quen với cô là do một lý do. Cô của một người quen với con, họ khuyên con nên viết lá thư này để hình duyên đến cô và nhờ cô trả lời về thắc mắc của con từ lâu rồi mà không biết hỏi ai. Đây giờ con xin phép cô (mặc dù con không được hân hạnh những con cảm thấy con rất tin tưởng và đặt hết hy vọng vào cô) cho con biết rõ tình hình của con thì con phải làm sao đây?
Kính thưa cô, có lẽ là cô biết, bây giờ hiện ở Việt Nam, có rất nhiều người đang tiến hành làm thủ tục để xuất cảnh ra đi theo diện HO mà phần nhiều là họ đã từng có thân nhân, cha hay anh, đã từng cộng tác với chính phủ Nam Việt nam và

sau thời gian học tập cải tạo trở về thì họ được giải quyết xong cảnh những vấn đề biên là cha hay anh họ vẫn còn sống. Cô biết không, đã từ lâu rồi, ngay từ lúc con còn đi học phổ thông con rất muốn cuộc sống của con thoải mái và không bị ràng buộc những lý lịch của con đã không đáp ứng được cái mong muốn bé bé của con cho nên con rất buồn phiền, và bây giờ đôi khi nghĩ lại con lại nhớ đến thời gian cha của con học tập cải tạo rồi sau này cha của con mất rồi thì con càng buồn và tủi hờn, con muốn đi xa nơi ngoài những vấn đề biên mà nhà nước cho phép bây giờ thì thật là khó cho con, con xin cô cho con biết con phải làm sao đây, con rất mong ~~mà~~ chỗ cô trả lời cho con. Chắc hẳn con xin ~~lại~~ trình bày hoàn cảnh của con hiện nay. Cha con là trước ngày giải phóng làm trong ngành cảnh sát đặc biệt ở quận ~~III~~ (ba) phường Yên Đỗ, tên họ là Phan Quý, mẹ con thì ở nhà buôn bán thêm bán hàng đặc sản tên họ là Huỳnh Thị Đào, năm nay con được 21 tuổi (sinh năm 1969), Anh chị con tất cả được tám người, con có gồm bốn anh trai và ba người chị gái, con nữa là tám

cô biết không sau vụ việc 30-4-1975. Ba con sau trình diện và bị gọi đi tập trung cải tạo, sau đó chỉ con lúc đó bằng tuổi con 21 tuổi bị bệnh mà chết sau 1 năm cha con bị đi học tập. Bây giờ con vẫn còn nhớ lại thời gian đó gia đình con đã trải qua cuộc sống lúc bấy giờ như thế nào đó cô à!

Cô biết không, hơn 8 năm sau cha con vì bệnh nặng nên được thả về tuân tu gia đình. Những năm của đời con đã nghe rất nhiều ^{điều} mà ba con kể ở trong trại cải tạo ra sau con rất hiểu. Rồi thì hồi tháng 3 năm ngoái ba con đã chết, mang theo hậu quả của những năm dài cải tạo, căn bệnh ngặt nghèo. Nhưng con vẫn nhớ một điều là trước khi cha con chết mấy tháng, có vài người ở trong Sở ngoại vụ có đến nhà con và hỏi gia đình con có đồng ý đi theo diện T10 không, lúc đó ^{cha} con trả lời không vì những chủ yếu là ba con sợ nên không dám trả lời thật đó cô. Khi đó con trả lời là muốn nhưng sau ~~ra~~ này cha con chết rồi thì con không biết phải làm sao bởi vì theo chính sách ở bên đây, ra đi theo diện T10 thì cha phải còn sống mà bây giờ ba con thì chết rồi. Anh chị em con bây giờ còn 7 người nhưng danh trai lớn

đều đã có gia đình riêng và 1 chị gái con cũng đã lấy chồng và theo chồng. Gia đình con giờ còn mà con 1 anh em và 1 chị gái. Nhưng mà anh em con hiện sắp cưới và nhất định ở đây cho nên còn chỉ có 2 chị em con còn đặc thân chưa có gia đình, rất muốn ra đi theo diện HO, đặc ân của cha con để lại nhưng không biết có được không cô ơi, bởi vì cha con chết rồi con mà con thì hình nặng lắm.

Chị con hiện làm trong nhà máy dệt, được 8 năm. năm nay chị con 26 tuổi (sinh năm 1964) tên là Phạm Thị Sen. Con con thì 21 tuổi, con học xong hết cấp 3 (lớp 12) ra trường 3 năm nay nhưng con vẫn chưa có việc làm, mọi cách của cuộc sống đều đóng cửa, con rất buồn chán, Bây giờ con chỉ ở nhà học may và học sinh ngữ, con học 2 thứ tiếng Anh và Hoa (Quan thoại và viết chữ) hy vọng, kiếm được việc làm. Hai chị em con phụ nhau bán hàng lát vải để sống và đi học thêm. Tiền gạo chúng con thường nghe nhiều người làm ruộng tổ để ra đi những họ đều còn cha cả. Chúng con thì không còn cha nữa nhưng chúng con rất muốn ra đi, Chúng con không biết phải làm sao, Cuộc sống hiện nay quá là buồn chán và ngột ngạt.

→
Nếu có thể được xin cô hãy hướng dẫn cho chúng
con biết phải làm sao đây, có hy vọng không cô
Hiện ở con còn phải đủ mọi giấy tờ của cha con
lúc con làm việc, giấy ra trại, giấy báo tử...

Con xin cô hãy cho con một tin hiệu xanh, xem
như là một phép lành vậy. Để cho con một chút
hy vọng con rất nhớ ơn cô, con rất chú con rất
nuông nếu cô cho chúng con hy vọng. Hai chị em
con rất chờ mong cô. Xin cô hãy trả lời, nếu
được chúng con sẽ trình bày đủ mọi thủ giấy
tờ của cha con. Con tên là Phan Thị Phụng

Địa chỉ 19^B Nguyễn Thụy Tử

P: Đakao Q I TP HCM

Việt nam

Con luôn luôn mong chờ tin của cô. Xin cô hãy
giúp đỡ ~~dùng~~ con. Những điều trên con đã trình
bày để cô được rõ nếu sau này chúng con được
hân hạnh gặp cô có lẽ chúng con rất mừng
Con viết thư này gửi đến cô, mà con cứ nghĩ là con
đang nói chuyện với chính mình. Con rất mong
tin của cô. Con xin chào cô Chúc cô luôn vui và

Phu
PHAN THỊ PHỤNG

For me, Life is always hard and bored. So I have to ~~live~~ struggle to live, hoping I'll have a good future for myself and my beloved ones

Give me regards to your ~~family~~ ^{plus}, love

Con đã được nghe rằng, cô đã từng là ân nhân, giúp đỡ rất nhiều trường hợp ngặt nghèo như con, cho nên con rất tin tưởng. Con xin cô một chút ít thời gian để dành cho con, nếu có hy vọng hay không con xin cô cho con biết rõ hai chị em con luôn mang chỗ tin cô. Kính chào cô. Sau đây con xin gửi kèm hình của ba con chụp, lúc ba con còn làm việc trước giải phóng

49870

Phan Quí.

10-8-1930.

FROM: PHAN THI PHUONG

19 B Nguyen Huy Tu

phường Đa lập Quận I
tp Hồ Chí Minh

VIỆT NAM

MAY 3 0 1990

TO: KHUẾ MINH THỦ

P.O BOX 5435 ARLINGTON VA

22205 - 0635

Telephone 703-580-0058

USA

PAR AVION VIA AIR MAIL

